

Sygn. akt VI GC 724/19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: asesor sądowy Barbara Golec

Protokolant: Barbara Gieras

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa B. J.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VI GC 724/19

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 20 marca 2019 r. powódka B. J. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 2 214,22 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 marca 2019 r., a także kosztami procesu. Wskazała, że dnia 1 marca 2016 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) o nr rej. (...) należący do poszkodowanej R. Z.. Poszkodowana wynajęła pojazd zastępczy na okres 13 dni za stawkę 180 zł za dzień. Pozwana wypłaciła odszkodowanie za najem w kwocie 506,76 zł, obniżając stawkę czynszu do kwoty 126,69 zł i skracając okres najmu. Powódka jako cesjonariusz poszkodowanej dochodziła kwoty 1 833,22 zł jako różnicy w odszkodowaniu należnym i wypłaconym oraz kwoty 381 zł skapitalizowanych odsetek za okres od 24 marca 2016 r. do 14 marca 2019 r. (k. 4-5v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W wyniku zdarzenia drogowego uszkodzeniu uległ samochód marki (...) (nr rej. (...)), będący własnością D. K.. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w W. (dalej jako (...) S.A.). Poszkodowany w okresie od 9 do 26 lutego 2016 r. wynajmował od powódki B. J. pojazd zastępczy marki (...), za czynsz wynoszący 178,86 zł netto za dobę. Za najem przez 17 dni powódka obciążyła poszkodowanego czynszem w łącznej kwocie 3 739,96 zł.

dowód: oświadczenie poszkodowanego k. 11, oświadczenie warsztatu k. 12, faktura k. 13, umowa najmu k. 16-17, protokół zdawczo-odbiorczy k. 17v

Umową zawartą w dniu 9 lutego 2016 r. poszkodowany D. K. przelał na rzecz powódki wierzytelność przysługującą mu wobec (...) S.A. z tytułu odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego.

dowód: powiadomienie o cesji k. 15, umowa przelewu wierzytelności k. 15v

Powódka pismem z dnia 26 lutego 2016 r. wzywała(...) S.A. do zapłaty 3 739,96 zł odszkodowania za najem pojazdu zastępczego. Decyzją z dnia 10 marca 2016 r. (...) S.A. przyznała 2 066,44 zł odszkodowania, uznając 14 dni najmu i dzienną stawkę 120 zł netto. Pismem z dnia 3 listopada 2015 r. powódka wzywała (...) S.A. do dopłaty kwoty 1 673,56 zł.

dowód: decyzja pozwanej k. 9, wezwanie do zapłaty k. 10, ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty k. 14

Pozostałe wnioski dowodowe należało oddalić jako nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną roszczenia stanowił przepis art. 822 § 1 k.c., który stwarza po stronie ubezpieczyciela obowiązek zapłacenia określonego w umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej odszkodowania za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej, wobec której odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z § 2 wymienionego przepisu, umowa obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w niej zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Przesłankami powstania odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczyciela są zatem: zaistnienie zdarzenia, z którym umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wiąże odpowiedzialność odszkodowawczą ubezpieczającego lub ubezpiezonego (tj. zdarzenie ubezpieczeniowe), szkoda oraz adekwatny związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy szkodą a przedmiotowym zdarzeniem. Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych precyzuje szczegółowe podstawy i zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela (art. 9, art. 9a, art. 34, art. 36 ustawy).

W myśl art. 361 § 2 k.c., w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Szkoda jest rozumiana jako utrata lub zmniejszenie aktywów, bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Przy ustaleniu szkody stosuje się ogólne zasady prawa odszkodowawczego, choć odszkodowanie należne od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zawsze wypłaca się w pieniądzu. Zasadą jest całkowita kompensata doznanego uszczerbku, wykluczone jest jednak nieuzasadnione wzbogacenie poszkodowanego. Stosownie do art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (adekwatny związek przyczynowy). Normalny związek przyczynowy zachodzi wtedy, gdy w danym układzie stosunków i warunków oraz w zwyczajowym biegu rzeczy, bez zaistnienia szczególnych okoliczności, szkoda jest rezultatem typowym, w zwykłej kolejności rzeczy, a więc nie będącym rezultatem jakiegoś zupełnie wyjątkowego zbiegu okoliczności.

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie stawiała się na rozprawie, nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, ani nie składała wyjaśnień, dlatego w sprawie należało wydać wyrok zaoczny zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Jednakże, twierdzeń powódki o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie nie można było przyjąć za prawdziwe, ponieważ nie zostały potwierdzone przedłożonymi wraz z pozwem dokumentami i budziły tym samym uzasadnione wątpliwości (art. 339 § 2 k.p.c.).

Powódka wskazywała, że dochodziła zapłaty odszkodowania za koszty najmu pojazdu zastępczego, i że nabyła tą wierzytelność wobec pozwanej od poszkodowanej R. Z.. Sama wierzytelność miała wynikać z okoliczności uszkodzenia w dniu 1 marca 2016 r. pojazdu marki (...) o nr rej. (...) należącego do R. Z.. Pozwana miała ponosić odpowiedzialność za koszty najmu pojazdu zastępczego jako ubezpieczyciel OC sprawcy zdarzenia. Tymczasem, wraz z pozwem powódka przedłożyła jedynie dokumentację związaną ze szkodą w pojeździe marki (...) należącym do D. K., której sprawca zawarł umowę ubezpieczenia OC z (...) S.A. Także przedłożona umowa przelewu wierzytelności dotyczyła wierzytelności przysługującej D. K. przeciwko (...) S.A.

Tym samym, mimo spoczywającego na niej ciężaru dowodu z art. 6 k.c. i obowiązku dowodzenia twierdzeń zgodnie z art. 232 k.p.c. powódka nie wykazała ani powstania zdarzenia, z którego miała wynikać wierzytelność R. Z., ani

odpowiedzialności pozwanej za koszty najmu pojazdu zastępczego, jaki wynająć miała poszkodowana. Powódka nie wykazała również nabycia wierzytelności przeciwko pozwanej w drodze przelewu zgodnie z art. 509 i n. k.c. Wobec tego stwierdzić należało, że zarówno powódka, jak i pozwana nie posiadały legitymacji procesowej w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego, w oparciu o powołane przepisy, powództwo należało oddalić.